

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

- ภาวะการให้ความร้อนที่เหมาะสมต่อการเกิดเจลของชูริโนจากปลาทับทิม คือที่อุณหภูมิ 40°C เป็นเวลา 90 นาที ตามด้วยอุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 30 นาที ซึ่งให้เจลที่มีค่าแรงกด (force) ค่าระยะทางก่อนเจลแตก (deformation) และค่าความแข็งแรง (gel strength) สูงสุด
- crude protease ที่สกัดจากปลาทับทิมนี้例外ตัวที่สูงสุดที่ระดับ pH เท่ากับ 6.5 และที่อุณหภูมิ 65°C ซึ่งเป็นภาวะที่โปรดินในไอโซชีนในปลาทับทิมถูกย่อยลาย สอดคล้องกับค่า gel strength ของเจลชูริโนที่มีค่าต่ำ และค่าที่ได้ลดลงเมื่อเวลาการให้ความร้อนเพิ่มขึ้นด้วย
- ปลาทับทิมสดที่เก็บรักษาโดยการแช่ในน้ำแข็งที่อุณหภูมิ $0 \pm 2^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 5 วัน ยังสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดินในการผลิตชูริโนได้ โดยชูริโนที่ผลิตจากปลาทับทิมสด (วันที่ 0 ของการเก็บรักษา) จะมีค่า gel strength สูงสุด และคุณภาพของชูริโนจะลดลงตามการลดลงของความสดของปลาที่ใช้เป็นวัตถุดิน
- ชูริโนที่เก็บรักษาในภาวะแช่แข็งที่อุณหภูมิ $-20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ เมื่อนำมาผลิตเป็นเจลที่ภาวะการให้ความร้อนในข้อ 1 จะให้เจลชูริโนที่มีคุณภาพลดลงตามระยะเวลาในการเก็บรักษา แต่อายุการเก็บรักษาชูริโนแช่แข็งไม่มีผลต่อค่าความขาวของเจล และเมื่อทดสอบคุณภาพของเจลด้วยวิธี folding test ยังคงมีคุณภาพในระดับ AA เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลา 9 เดือน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจลชูริโนยังคงมีคุณภาพดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าปลาทับทิมเป็นวัตถุดินที่มีความเหมาะสมในการนำมาผลิตชูริโนที่มีคุณภาพดี ดังนั้นควรศึกษาการขยายส่วนกระบวนการผลิตชูริโนจากปลาทับทิมและการผลิตในระดับห้องทดลอง ไปเป็นการผลิตในระดับอุตสาหกรรม และศึกษาความเป็นไปได้ในการนำปลาทับทิมมาผลิตเป็นชูริโนในเชิงพาณิชย์ เพื่อใช้เป็นวัตถุดินทดแทนปลาทะเลเลือดไป

จากความเป็นไปได้ในการผลิตชูริโนจากปลาทับทิม เนื่องจากเป็นวัตถุดินที่มีโปรดินสูง และไขมันต่ำ แต่พบว่าเจลที่ได้มีความสามารถในการเกิดเจลค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับชูริโนที่ผลิตในระดับอุตสาหกรรม (จากปลาทรายแดง ปลาจิว และปลาตาโต) จึงควรปรับปรุงคุณภาพของเจลโดยใช้วัตถุเจือปนอาหารต่าง ๆ เช่น ไข่ขาว ซึ่งสามารถปรับปรุงความแข็งแรงของเจล และความสามารถในการอุ้มน้ำของเจลเพิ่มสูงขึ้น